

IN MEMORIAM

Ona Petrauskienė

1942 — 2024

“Mano mylimiausia močiutė”

Biography

Ji nešė šilumą kaip duona šildo rankas,
Jos balsas – kaip upelė per pievą tekėjo.
Kiekvieną rytą ji sutikdavo su malda,
O vakare – su pasakom, kurios vis niekad nesibaigdavo.

Jos rankos – minkštos, raukšlėtos, išmintingos –
Žinojo, kaip paglostyti bet kokią skausmą.
Ji minkė tešlą, siūlavo, pintinę nešė,
Ir visą pasaulį laikė tvirtai, tyliai, be triukšmo.

Sodas jos kvepėjo medetkų ir mėtų,
Ten laikas sukdavosi kitaip – lėčiau, ramiau.
Ji žinojo kiekvieno augalo vardą ir likimą,

Ir mane mokė klausytis žemės bei dangaus.

Dabar kai užsimerkiu – vis matau tą virtuvę,
Kur troškosi kopūstai ir girgždėjo grindys.
Ten ji sėdėjo prie stalo su savo arbata,
Ir šypsojosi taip, lyg gyvenimas niekad nesibaigs.

Išėjai tyliai, kaip vakaras nusileidžia,
Nepalikusi skausmo – tik šviesą ir meilę.
Ir kol mus šildo tos mintys, kurias palikai,
Tu gyvi – kiekviename, kas tave mylėjo čia, žemėje.

Amžinąjį atilsį tesuteikia Tau Viešpats.

BORN IN

Vilnius

FAITH

Catholic

Resting place

Antakalnio kapinės

Karių kapų g. 11, Vilnius, 10313 Vilniaus m. sav.

Tributes

DUKRA · 16 MAY 2026

Mylimiausiai mano mamai